

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

'בקהל חסידים' - ברביעי

התכנית בקהל חסידים, המשודרת ברדיו קול חי ובמהלכה מושמע שיעור בספר התניא, עוברת מהשבוע לימי רביעי. היא משודרת בשעות 7-6 בערב, ועוסקת בחסידות לגווניה. בתכנית משודרות גם הפינות של הרב אהרן כהנא, הסוקר דמות בחסידות, ושל ר' יוסי גיל, המגיש את הסיפור שמאחורי הניגון. את שיעור התניא מגיש המרצה הידוע הרב יחזקאל סופר. FM 93 באזור המרכז ו-FM 92.8 באזור ירושלים. כמו-כן אפשר להאזין לשידורים באתר www.93fm.co.il

סמינר בנושא זוגיות

בשבוע הבא, בימים ד'ו' בשבט, יהיה אי"ה סמינר של ארגון התקשורת בבית-האחרון בית וגן בירושלים, עם הרב יחזקאל סופר והרב מרדכי רוטנשטיין, בנושא זוגיות וצמיחה. לפרטים 077-2172770 או 057-6795770.

כינוס למצוות הארץ

הכינוס השנתי הי"ח למצוות התלויות בארץ, שעורך מכון התורה והארץ, ייוחד השנה לסיכום שנת השמיטה ולסוגיית הלכה וסביבה. הכינוס יהיה אי"ה ביום שני, א' בשבט, באולם הכנסים על-שם מינץ באוניברסיטת בר-אילן, מהשעה 9:30 בבוקר ועד 7 בערב. הכניסה חופשית, מקומות מיוחדים לנשים.

שיעור בקבר רחל

ביום שני, א' בשבט, יהיה אי"ה שיעור לנשים בקבר רחל, מפי הרבנית פנינה נויבירט. הסעות יצאו מבנייני-האומה בירושלים, בשעה 7 בערב. להרשמה: טל' 054-4698161.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:44	5:16	5:39	4:56
5:46	6:20	6:34	5:54

המועד: יום שני, 4 לפנות בוקר, 54 דקות ו-17 חלקים
ראש-חודש שבט: ביום שני

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

מלחמה שכולה ניסים

החיילים השבים מהלחימה מספרים על ניסים גלויים, שאין שום אפשרות להסבירם. אפילו הכתבים הציניים מספרים בהתפעלות על הניסים

היינו עדים למצב דומה בימי מלחמת המפרץ. שלושים ותשעה טילי סקאד נורו מעיראק לעבר ישראל, ואפילו אדם אחד לא נהרג ישירות מהטילים. אם היה מי שהחל לחשוב שטיל סקאד אינו מסוכן, ראינו מה עולל טיל יחיד ששוגר לעבר בסיס אמריקני בסעודיה וקיפד את חייהם של קרוב למאה אמריקנים. הלא ברור שרק ניסי ה' הם המגינים עלינו.

התאבד על חבריו

החיילים השבים מהלחימה מספרים על ניסים גלויים, שאין שום אפשרות להסבירם. אפילו הכתבים הציניים מספרים בהתפעלות על הניסים. אחד הניסים שדווחו בתקשורת הוא על כוח של צה"ל שהתמקם באחד הבתים ברצועה, ואף-על-פי שהבית היה מתאים מאוד לצורכי הצבא, משום-מה החליט המפקד לעבור לבית אחר. זמן קצר לאחר יציאת הכוח מהבית חדרה אליו חוליה של מחבלי חמאס, ובעוד הם מנסים להתארגן ולפגוע בחיילינו, התפרץ פנימה מחבל מתאבד, שחשב כי חיילי צה"ל עדיין שוהים בו, ופוצץ את עצמו על חבריו המחבלים.

חיילים מספרים על מטענים שלא התפוצצו, על מלכודות שמהן ניצלו בדרך נס, על פגיעות שהיו אמורות לגרום נפגעים רבים והסתיימו בניסים. להם אין ספק שיד ההשגחה ליוותה כל אחד ואחד מהם, ולמרות כל המאמצים של האוייב, הצליחו להינצל ולהנחיל לצוררי ישראל מפלה מוחצת.

בעקבות הניסים האלה התחילו להישמע דברי רב, שצבא החמאס אינו שווה פרוטה וכדומה. אלה דברי שטות המופרכים מיסודם. זה צבא מאומן, מונע על-ידי אמונה פנאטית של התאבדות, שגם נערך היטב לקראת העימות. העובדה שהמערכה הסתיימה בתוצאות מזהירות כאלה היא נס גלוי של הקב"ה.

עלינו לומר לקב"ה תודה על ניסיו ונפלאותיו, ולהתפלל שמהניסים האלה נבוא אל ניסי הגאולה האמיתית והשלמה בקרוב ממש.

אם הפוליטיקאים, כדרכם, יבזבוז את הישגי המלחמה בדרום, אי-אפשר שלא לחוש התרגשות עצומה משרשרת הניסים שליוותה אותה מתחילתה ועד סופה. גם עיוור רואה את יד ה' שליוותה אותנו במערכה הזאת והנחילה לעם-ישראל ניצחון מוחץ מול מבקשי-נפשו.

הנס הראשון הוא עצם הנכונות לצאת למלחמה. הלא היה צפוי כל-כך שינסו להגיע ל'רגיעה' שנייה, לספוג עוד ועוד שיגורי טילים ולהסתפק באיומי-סרק. כך נהגנו שמונה שנים והרגלנו את עצמנו ואת העולם כולו שאנחנו מדינה שאין כמותה בעולם כולו - מדינה שאינה ממלאת את חובתה להגן על אזרחיה ושירי טילים לעבר עריה נתפס כדבר שבשגרה.

הנס השני הוא האחדות של העם כולו. אף שאלה ימי ערב בחירות, שבהם היצרים מתלהטים והכול ששים אלי קרב מפלגתי, התאחד העם כולו מאחורי המערכה, והעניק לחיילים תחושה ברורה של עורף העומד איתן ומברך אותם במלאכתם שאין צודקת ממנה. בימים הטרופים האלה אף זה נס גדול הוא.

כוח ההרס של טיל

במשך ימי הלחימה נורו לעבר ערי הדרום 521 טילים, כמחציתם טילי גראד, שנזקם רב. רק שלושה מהם היו קטלניים, ורובם הותירו אותנו עם סיפורי ניסים. כאן פגיעה ישירה בבית, שיושבו יצאו ללא פגע. שם פגיעה בגן-ילדים, שלמרבה המזל היה ריק מתלמידים. פה פגיעה בבית-ספר, שאף הוא היה ריק באותה שעה.

בעקבות הניסים הכבירים האלה העולם טוען על 'חוסר מידתיות' בתגובה הישראלית, ומשווה את מספר הנפגעים אצלנו למספר הנפגעים בעזה. לך תסביר לעולם שההפרש הזה נובע אך ורק מניסי ה'. הלא כשהמרצחים משגרים טיל גראד על בית-ספר, הם מבקשים לרצוח עשרות ילדים (ישמור ה'). כשהם יורים טיל על מרכז מסחרי, הם מנסים להרוג עשרות עוברי-אורח תמימים. אולם הקב"ה, ברוב חסדיו, הגן עלינו ומנע מאויבינו להצליח בזממם.

כבר היה לעולמים

לתוך הכרתו והווייתו של האדם. כל זה נובע "מקוצר רוח ומעבודה קשה".

אל ניפול ברוחנו

כשאדם מתבונן עד כמה הוא רחוק מדבקות בקב"ה, הוא עלול ליפול ברוחו ולתהות כיצד יוכל להיחלץ ולהגיע למצב של גאולה. על כך באה התשובה, שדבר כזה כבר היה לעולמים – אף במצרים הייתה הגלות קשה מאוד, עד ש"לא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה", ולא הקשיבו אפילו לדברי התנחומים שלו, ובכל-זאת הוציאם הקב"ה ממצרים.

גם עכשיו, בלי הבט על שפל המצב, אל לנו ליפול ברוחנו, אלא יש להתחזק באמונה בגאולה השלמה, שתבוא על-ידי משיח-צדקנו. יש להתחיל דיבור על הגאולה, ועל-ידי הדיבור יחדרו הדברים גם ללב, שהאמונה בגאולה תיקלט ותורגש בלב באמת. האמונה הזאת אכן תביא את הגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח-צדקנו במהרה בימינו.

(תורת מנחם כרך יט, עמ' 262)

היהודים ונטלו מהם את דבקותם בקב"ה.

לפיכך התקשו בני-ישראל לקבל אפילו את הבשורה הטובה של הגאולה. גם כאשר בישר להם משה רבנו שהם עתידים לצאת מהגלות – "לא שמעו אל משה", וכל זה – "מקוצר רוח ומעבודה קשה".

מן השפה ולחוץ

גם כיום עלולים קשיי הגלות לגרום ליהודי שיהיה במצב של "לא שמעו אל משה". אין מקשיבים לכתוב בתורת משה, ואפילו לא לדברי התנחומים שבתורה. התורה מבטיחה: "אם היה נידחך בקצה השמים – משם יקבצך... ומשם ייקחך". יש כאן הבטחה מפורשת שגם אם ימצא יהודי בפינה הנידחת ביותר, הן במובן גשמי הן במובן רוחני – יגאל אותו הקב"ה.

יהודי יודע שעליו לצפות לגאולה בכל יום ויום, ואף יש הנוהגים לומר בכל יום ויום "אני מאמין בביאת המשיח", אבל הדברים הם בבחינת "ויפתוהו בפיהם... וליבם לא נכון עמו" – הדברים הם מן השפה ולחוץ ואינם חודרים

אשר בא משה רבנו בפעם הראשונה אל בני-ישראל ומסר להם את הבשורה "פקוד פקדתי" – האמינו לו ואף קדו והשתחוו לה' מתוך רגשי תודה ושמחה. לאחר מכן הכביד פרעה את עולו עליהם, ואז, כאשר בא משה רבנו שוב אל בני-ישראל, ודיבר אליהם דברי תנחומים, שהקב"ה עתיד להוציאם מהגלות – התורה מספרת ש"לא שמעו אל משה".

התורה מלמדת עליהם זכות ומציינת את הסיבה לכך: "מקוצר רוח ומעבודה קשה". המצרים הכבידו את עולם על בני-ישראל בעבודת פרך קשה כל-כך, עד ש"וימררו את חייהם" – הם מיררו לא רק את חייהם הגשמיים של בני-ישראל, אלא אף את חייהם הרוחניים.

מיררו את החיים

חיותו האמיתית של יהודי באה מדבקותו בקב"ה, ככתוב "ואתם הדבקים בה' אלוקים חיים כולכם היום". כשיהודי קשור עם הקב"ה, הוא מקבל ממנו שפע של חיים וכוח. ובזה היה הקושי הגדול של השעבוד – המצרים מיררו את החיים הרוחניים של

מן המעיין דיבורו של משה | מאת הרב אליעזר ברוד

לא בנאומים

"הן בני-ישראל לא שמעו אליי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים" (שמות ו, יב). משה רבנו היה כבד פה, שלא יאמרו הדורות הבאים שבנאומים מרשימים ובדיבורים חלקלקים השפיע על בני-ישראל.

(באר יצחק)

העם נותן כוח למנהיג

משה רבנו היה "ערל שפתיים" מפני ש"בני-ישראל לא שמעו אליי". המנהיג מקבל את הכוח והעידוד מהעם, אם אין העם שומע לדבר המנהיג, ידיו רפות, ניטל מרצו ופיו ננעל.

(אהבת יונתן)

עוצם ההתבטלות

משה היה בהתבטלות מוחלטת לקב"ה, כפי שהתורה מעידה עליו שהיה 'עניו מכל האדם'. לכן טען שבגלל עוצם התבטלותו אינו מסוגל לגלות ולהשפיע בדיבור, כי מי שטרוד לבלוע אינו מסוגל לפלוט.

(סידור עם דא"ח)

דיבור יקר

את המילים "ערל שפתיים" אונקלוס מתרגם:

"יקיר ממלל". משה טען שהדיבור יקר לו, אין הוא יכול ללכת ולדבר עם פרעה כאשר הוא יודע שהדיבור לא יעלה דבר, ושדבריו יהיו דברים בטלים.

(רבי בונם מפשיסחה)

לא בקי בחיתוך הלשון

וכי אפשר שנביא אשר ידעו ה' פנים אל פנים וקיבל תורה מידו היה מגמגם בלשונו? אלא טען משה שאינו בקי בלשון מצרים ובחיתוך לשונם, כי ברח משם לפני שנים רבות, ועתה הוא כבר בן שמונים שנה.

(רשב"ם)

חכם בין אווילים

כשחכם הרוצה להשמיע דברי תורה שרוי בין אווילים, הבזים לדברי חכמה ומוסר, אף הוא נעשה כבד-פה ואינו יכול לדבר ולהשפיע. זהו שטען משה שאינו יכול ללכת ולהשפיע על פרעה.

(רבי נחמן מוהרודנקה)

פקוד פקדתי

סימן היה מסור לבני-ישראל שהגואל ישתמש בלשון "פקוד פקדתי", וכבד-פה אינו יכול לבטא את האות 'פ'. כשבא משה, שהיה כבד לשון

מטבעו, ואמר "פקוד פקדתי", ראו בזה ישראל אות וסימן שהוא אכן הגואל.

(עירין קדישין)

אמרת השבוע

מסר מעורר

האחים רבי זושא מאניפולי ורבי אלימלך מלינסק הגלו עצמם במשך חמש שנים. בתום חמש שנות הגלות עברו דרך העיר לינסק, שבה התגורר רבי מנחם-מענדל, אביו של רבי נפתלי מרופשיץ. רבי מנחם-מענדל קיבל את האורחים העניים בסבר פנים יפות ונתן לכל אחד ואחד מהם דינר זהב.

תמה רבי אלימלך: "ודאי טעות ביזו, ובמקום פרוטה של נחושת נתן לנו דינר זהב".

השיב רבי מנחם-מענדל: "בכוונה נתתי לכם דינר זהב, כי ראויים אתם לכך". בתוך כך גחן ולחש באוזניהם: "לו אני הייתי יוצא לגלות חמש שנים, הייתי מגיע למדרגות גבוהות מאלה שהשגתם".

שמעו זאת האחים הקדושים והחליטו להאריך את גלותם עוד בשנה אחת...

חכמת נשים

רבקה ליפמן, אשתו של סוחר היהלומים, הייתה נסערת עד עמקי נפש. הסיפור ששמעה זה עתה מבעלה, על עוד סוחר שנעלם בהמבורג, התחבר אצלה עם סיפור שקרה לפני כמה שנים ושלא מש מזיכרונה. מחשבותיה על צערן של העגונות גרמו לה הרגשת מועקה כבדה.

זה היה בעיירה אלטונה, השוכנת ליד העיר המבורג. שני מקרים דומים אירעו בתוך כמה שנים. הראשון קשור ביהודי אברהם מין, סוחר וחפץ כספים, שהיה יוצא לעבודתו בכל יום מאלטונה להמבורג וחוזר לקראת ערב. יום אחד לא שב לביתו. חיפושיה הנואשים של אשתו לא הובילו אותה לשום מקום. היה ברור כי קרה לו אסון, אולם איש לא ידע מה וכיצד, והאישה נותרה עגונה.

עתה אירע סיפור דומה לעוד סוחר, אהרן בן-משה שמו. גם הוא יצא מביתו בבוקר להמבורג, ולא שב. האירועים עוררו דאגה רבה בקרב הסוחרים היהודים, ומעתה נזהרו וחששו לפני כל החלטה מהחלטותיהם.

אחד הסוחרים סיפר כי יום לפני היעלמו של הסוחר אהרן, ניגשה אליו נערה נוצרייה ושאלה אם יש בידו סכום כסף גדול בעבור עסקה כדאית ביותר. היא הציעה להובילו לסוחר תכשיטים ויהלומים, שהגיע זה עתה לעיר. לסוחר הזה לא היה סכום גדול די הצורך, ולכן החליט לוותר על ההצעה, והעניין גם נראה בעיניו חסוד מעט.

עתה בספרו את הדברים לאשתו, נזכר הסוחר ליפמן כי גם אליו ניגשה נערה המשרתת בבית-המרזח המקומי, מקום המשמש מפגש לבני-בלייעל, והציעה לו הצעה דומה.

רבקה, בשמעה זאת, נדלקה נורה במוחה: "כך?! אותה נערה פנתה גם אליי וביקשה להציע לך עסק טוב. כעת אין לי כל ספק בדבר היעלמותם של הסוחרים. היה כאן רצח מכוון, ואני מוכנה לעשות הכול כדי לגלות את הרוצחים".

הסוחר ניסה להסביר לאשתו כי בעיר המבורג, המלאה שונאי-ישראל, יעלו חיפושיה חרס, אך האישה הייתה איתנה בהחלטתה. היא לא שקטה ולא נחה, ובדריכות ציפתה לדבר-מה שישפוך אור על התעלומה, ואכן, הדבר לא איחר להגיע.

לילה אחד, כשכל בני העיר נמו את

שנתם, התעוררה האישה ולא יכלה להירדם. היא קמה וניגשה אל המרפסת המשקיפה אל הדרך הישנה המוליכה מאלטונה להמבורג, והביטה בנהר האלבה. פתאום ראתה את בעל בית-המרזח ואשתו נושאים ארגז גדול וממהרים לעבר הנהר. מוחה פעל בקדחתנות. תחושה פנימית

אמרה לה כי ברגע זה עלתה על קצה החוט המוביל לגילוי הרוצחים. היא לבשה מיד את מעיליה ויצאה מהבית לעבר בית ראש הקהילה. ראש הקהילה הביט בה כלא-מבין והתקשה לשותף עמה פעולה. רק במאמצים רבים עלה בידה לשכנעו להעיר את חבריו ולבוא עמה אל

המשטרה. שם לא אהבו לשמוע את החשדות כלפי הנוצרים, וראש המשטרה הכריז כי אם יימצא שזו עלילת-שווא, ישליך את ראשי הקהילה לכלא ויחרים את רכושם.

באותו רגע היו ראשי הקהילה מוכנים לוותר, אך רבקה התעקשה והפצירה בהם, עד שהוחלט לשלוח צוות שוטרים לבדוק את הדבר. הללו הגיעו אל הנהר בדיוק ברגע שבעל בית-המרזח ואשתו עמדו להפליג בספינה קטנה שהמתינה להם. לעיני כולם נתבקשו לפתוח את הארגז והשוטרים חיטטו בתוכו, אולם למרבה האכזבה מצאו שם רק בגדים וכלי-בית.

פחד גדול נפל על היהודים מנקמת שכניהם הגויים, שכבר נאספו בהמוניהם, אולם רבקה לא הרפתה. בטוחה בצדקתה, התחננה לפני ראש המשטרה כי ייתן לה עוד כמה שעות להוכיח את אשמתם.

היא יצאה וסובבה בעיר, עד שמצאה את הנערה המשרתת בבית-המרזח. רבקה האירה לה פנים ואמרה: "כמה טוב שנפגשנו. ודאי כבר שמעת שבעל בית-המרזח ואשתו הודו ברצח היהודי, אך היהודים אינם דורשים להענישם, אלא רק לקבל את גופת הנפטר ולפטור את האישה מעגינותה. אין לך אלא

להודות בחלקך במעשה, ואז תינתן לך האפשרות להפליג עם בעל בית-המרזח ואשתו בספינה הממתינה לכם בנהר".

בחלקת לשונה הצליחה רבקה לקנות את אמונה של הנערה, וזו התוודתה לפנייה. היא סיפרה כי שכנעה את אהרון לבוא לקנות תכשיטים מסוחר בבית-המרזח, ובעודו יושב בחדר קם עליו בעל בית-המרזח ורצחו נפש. לאחר מכן נטל את כספו וטמן את גופתו מתחת למדרגות בית-המרזח.

רבקה הצליחה לשכנע את הנערה לבוא עמה אל ראש המשטרה ולמסור לו את המידע, ואכן הנערה סיפרה הכול לפי תומה. אולם הפרשה עדיין לא נסתיימה. בעלי בית-המרזח נחקרו והכחישו הכול. שוב באו הכול במבוכה, וקהל גויים ענק איים לעשות שפטים ביהודים.

גם עתה, בזכות התעקשותה של רבקה, הסכימה המשטרה לחפש בבית-המרזח, השוטרים לא נזקקו לעמל רב כדי למצוא את הגופה. אנחת רווחה של עצב ושמה מהולים יחדיו נפלטה מפי יהודי אלטונה. הרוצחים הודו גם ברציחתו של אברהם מין וקיבלו את עונשם. הכסף שנלקח משניהם חולק בין שתי האלמנות.

המון הגויים הביט עתה בדומייה בתהלוכת האבל, ושמה של רבקה ליפמן יצא לתהילה ונודע בדברי ימייה של הקהילה בהמבורג.

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

מכות לשונאיישראל

בגאולת מצרים באה גאולה לישראל והונחת עונש כבד על מצרים. גם בנבואות הגאולה העתידה כלול דין גדול שיעשה הקב"ה עם אומות-העולם. שני היבטים אלה – גאולה לישראל ודין לגויים – עוברים כחוט השני כמעט בכל מקום שבו מדובר על הגאולה. בלעם ניבא על מלך המשיח: "וקרקר כל בני שת", ולדברי המפרשים הכוונה שהמשיח יהרוס את הגויים כשם שהורסים קיר. גם בשירת האזינו מובטח כי "דם עבדיו ייקום, ונקם ישיב לצריו".

בנביאים מתוארת הנקמה הגדולה שיעשה הקב"ה באדם, האומה ששעבדה את עם-ישראל בגלות הזאת. כמעט כל הנבואות מזכירות זאת, אך בחריפות יתרה הדברים מתוארים בנבואת ישעיהו (פרק סג): "מי זה בא מאדום, חמוץ בגדים מבצרה". נבואה זו רומזת, כדברי המפרשים, ל"חורבן אדום העתיד... והמשיל האל-יתברך המחריבה לגיבור עושה נקמה באויביו ובגדיו אדומים מדם ההרג" (רד"ק). הנבואה מדברת על "אדרכם באפי וארמסם בחמתי", והקב"ה מודיע: "כי יום נקם בליבי ושנת גאולי באה".

תיקון עולם

לעומת נבואות הזעם הללו אנו מוצאים נבואות אחרות, המבשרות שהגויים יתהפכו לטוב, יעבדו יחד את ה' ויסייעו לעם-ישראל: "והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית-ה'... ונהרו אליו כל הגויים" (ישעיה ב,ב). כמרכן: "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה, לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד" (צפניה ג,ט). הנביאים מתארים את הסיוע שיושיטו אומות-העולם לעם-ישראל: "ובנו בני נכר חומותייך" (ישעיה ס,י), "והיו מלכים אומנייך" (שם מט,כג), "ועמדו זרים ורעו צאנכם" (שם סא,ה).

מכל זה עולה, שהגויים יחיו ויתקיימו גם אחרי הגאולה, ואדרבה, הם יתקונו ויגיעו לשלמותם. הרמב"ם (הלכות מלכים סוף פרק יא) אף מחשיב את תיקון העולם הכללי כאחת מפעולותיו של המלך המשיח – "ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' בידח". איך הדבר משתלב עם נבואות הזעם על החורבן וההרס שימיט הקב"ה על הגויים?

זאת ועוד: ימות המשיח, במהותם הפנימית, הם ימי תיקון ושלמות. אז יכרת הרע מן העולם, מלכות ה' תגלה בכל העולם כולו. איך ייתכן שבמצב עילאי כזה יהיו חורבנות, הרג בני-אדם, עונשים, נקמות – גם אם כל הדברים הללו יקרו לאומות-העולם?!

המתנגדים ייכרתו

יש להבחין, כמובן, בין סתם גויים לבין רשעי האומות ואויבי ה'. הראשונים יתקונו בבוא הגאולה, ישתלבו בתיקון העולם וימלאו את התפקיד שיייעד להם הקב"ה בבריאה; אולם כל הרשעים והאויבים – אלה יבואו על עונשם וייכרתו.

מבואר עוד, שאף הנקמה שיעשה הקב"ה באדם לא תהיה בבחינת 'חשבון ישן', אלא אותן אומות, שמהן הקב"ה אמור להיפרע, עתידות להפריע לגאולת עם-ישראל ולהתייצב נגד ה' ונגד משיחו. הללו ייענשו במהלך הגאולה, וכך יקיים הקב"ה את אשר הבטיח להינקם מצריו ומשונאיו.

וכך נאמר במפורש (ישעיה ס,יב): "כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדו – יאבדו". אותן אומות שיסרבו למלא את תפקידן בבוא הגאולה, יסרבו לסייע לעם-ישראל ויתייצבו נגדו – יאבדו, כי בהתנגדותן יאבדו את זכות קיומן. רק כיום, כאשר יש העלם והסתור והאמת האלוקית אינה גלויה בעולם, אדם יכול לפעול נגד תכלית קיומו, אולם בזמן הגאולה, כאשר כל דבר יעמוד על כנו – לא יהיה מקום למי שאינו ממלא את ייעודו. לכן יאבדו כל אומות הרשע וכל אויבי ה', ואילו הגויים שיצטרפו למהלכי הגאולה – יהיו שותפים לעולם המתוקן.

אני מקשר את עצמי עם כללי-ישראל: עם הגדולים ממני – כדי שירוממו אותי, ועם הקטנים ממני, שיתעלו עליי" (רבי יחיאל-מיכל מזלוטשוב)

פתגם חסידי

תרמיל חומר הנפץ לא התפוצץ

האירוע היה יכול להסתיים בטרagedיה קשה."

חת"ת בתרמיל

הנס הראשון, לדברי רובין, הוא שרק מטען אחד התפוצץ, בשעה הבית כולו היה ממוכד. בסריקת שנערכו לאחר הפציעה נחשפו בו אמצעי לחימה רבים ובהם מטען קלע. אילו היו חומר הנפץ האלה מתפוצצים, לא היה איש יוצא חי מהבית.

זאת ועוד. נחמיה רובין שימש קשר של מפקד המחלקה, סג"מ קרוב. הוא נשא על גבו, נוסף על מכשיר הקשר, גם תיק מלא חומר נפץ רגיש, שאמור היה לשמש את כוחות צה"ל במשימה מסויימת. התיק הזה אמור להיות סגור, וכל פתיחה שלו דורשת אישור מפורש של מפקד בכיר. לפני הכניסה ביקש רובין ממפקדו להתיר לו להכניס לתיק ספר חת"ת (חומש, תהילים, תנאי). קרוב אישר וספר החת"ת האישי של נחמיה הונסם לתיק.

כשהופעל עליהם המטען פרצה במקום להבת אש אדירה, וממנה הוא נכווה. האש אחזה גם בבגדיו, אבל בחסדי שמים ובדרך שאיש ממומחי החבלה אינו מבין, הלהבה דילגה על התרמיל שהיה על גבו והוא נותר שלם ולא ניזוק כלל. "אילו התיק היה מתפוצץ, היה הכול שונה", אומר רובין.

ניתוח בשטח

מהעדויות בשטח מתברר כי גם סג"מ קרוב חשש מאוד מהתיק הנפץ. על-אף פציעתו הקשה,

מלחמה בדרום נסתיימה, אנשי המילואים חוזרים הביתה, אבל לעשרות חיילים המלחמה רק מתחילה - מלחמת השיקום וההתאוששות מהפציעות. בקומה השישית של המרכז הרפואי בלינסון שכבו בתחילת השבוע שני חיילים שנפצעו יחדיו, ועוד דבר משותף לשניהם - אך אתמול נישאו.

באגף לטיפול נמרץ מאושפז סג"מ אהרון קרוב (אהרון יהושע בן חיה שושנה), בנו של הרב זאב קרוב, ראש הישיבה התיכונית בקרני-שומרון. הוא יצא לשדה הקרב יומיים אחרי נישואיו ונפצע קשה. במחלקת הכוויות שוכב רב"ט נחמיה רובין (נחמיה שלום דובער בן אורלין), בנו של הרב יהודה רובין, מנהל בית-חב"ד באלון-מורה. גם הוא בעל טרי שהתחתן אך לפני חודשיים.

שרשרת ניסים

השניים נפצעו יחדיו בצפון רצועת עזה, כאשר נכנסו לבית והופעל עליהם מטען רב-עוצמה. סג"מ קרוב נפצע אנושות ולאחר מכן השתפר מצבו, אך עדיין הוא קשה. רובין סובל מכוויות ומרסיס שחדר לעינו והוצא לביתו. ביום ראשון השבוע שולח נחמיה רובין לביתו.

"לפני נחמיה תהליך החלמה ארוך", מספר אביו. "השחרור מהמרכז הרפואי נעשה בשל המדיניות לרוקן את המחלקות, למקרה של אירוע חירום. אך אנו מלאי תודה לקב"ה על שרשרת הניסים והנפלאות שעשה איתנו ועם חיילי צה"ל, שכן

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

עוגה עם אותיות

שאלה: האם מותר לאכול או לפרוס בשבת עוגה שיש עליה אותיות?

תשובה: אחת מ"ט מלאכות שבת היא: "המוחק על-מנת לכתוב" (כגון מחיקה לצורך תיקון טעות). חז"ל אסרו גם מחיקה שלא על-מנת לכתוב.

נחלקו הפוסקים במקרה שלנו, כי אף שהאדם אינו מתכוון למחוק, הרי זו תוצאה מוכרחת ממעשיו ("פסיק רישיה"), אבל יש מתירים זאת, מפני שאין לו צורך במלאכה זו, ובפרט שאינו עושה זאת כדרכו, אלא 'לאחר-יד'.

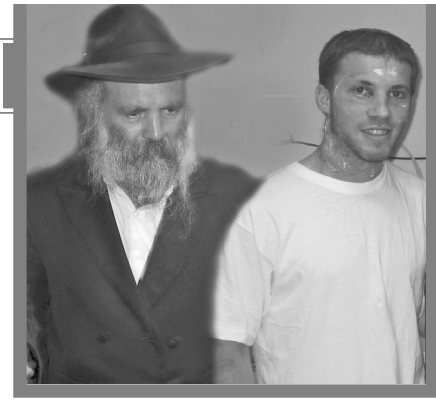
לפי ה'לקוט יוסף' מותר לפרוס את העוגה כדי לאוכלה, בין שהאותיות הן מגוף העוגה (כמו בביסקוויטים ובמציות) ובין שהן עשויות מסוכריות ומשוקולד או מממרח כלשהו, והוא אף מקל לפתוח אריזה גם אם

ייפגעו האותיות שבתוית (אלא שלדעתו עדיף לפותחה מערב שבת).

לפי המשנה ברורה' האיסור הוא רק כשהאותיות עשויות מחומר אחר, וגם אז - רק אם פורס זאת ולא אם שובר בפיו דרך אכילה; אבל אם זו חריתה או כתיבה בגוף העוגה - אין זו כתיבה, ולכן אין בזה משום מחיקה כלל. 'שמירת שבת כהלכתה' אוסר לפתוח אריזה אם ייפגעו האותיות שבתוית.

לדעת אדמו"ר הזקן אסור לפרוס את העוגה או לאוכלה אם יש עליה אותיות או ציור מכל סוג, אבל מותר לתיתה לאכילה לילד מתחת לגיל מצוות (לא על-ידי אביו של הילד), ובלבד שלא ייתגנה לתוך פיו ממש. כמובן הוא אוסר לפתוח אריזה אם ייפגעו אותיות או ציורים בתוית.

מקורות: רמ"א או"ח סי' ש"ג, ונו"כ. שו"ע אדמו"ר הזקן סי' ד' (ובסי' ש"ג, סי' תנ"ח, תקיט י"ז), מש"ב סי' ק"ט וילקוט יוסף סי' ב' (ובסי' שיד סי"ט), ושו"ב. שמירת שבת כהלכתה פי"א ס"ד, ושי"ב.

הרב יהודה רובין ובנו נחמיה. "מסירות הנפש מעוררת ניסים"

שחיבה את הרופא הגדודי לנתחו ניתוח חירום בשטח, שאל, בטרם הורדם, מה קרה לשאר החיילים. לדברי הרופא, על פניו ניכרה תחושת רוחה כששמע שהתרמיל לא התפוצץ.

"שוחחתי כאן עם הפצועים ועם החברים, ולכל לוחם המון סיפורים על ניסים בעזה", אומר הרב רובין. "יש כאן רצף מדהים של ניסים. הרבי מליובאוויטש אומר שמסירות הנפש של יהודי מעוררת את הניסים. ככל שנודה לבורא-העולם על החסד שהוא עושה עמנו, נזכה לניסים גדולים יותר, עד נס הגאולה הקרובה".

גיליונות

שיחת השבוע

בעברית וברוסית
מופצים בכל רחבי ארה"ב
להזמנות ולפרסום אנא פנו:

1-917-215-9440

sh-usa@chabad.org.il

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות
של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתמח

על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח
מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

שולחן שבת
לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה,
מאוצר שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

1-718-6041020

סופר סת"ם • HaSofer
RABBI MOSHE KLEIN
משה הלוי קליין
321 Kingston Avenue
718-221-2222

www.esofer.com
A HaSofer Company